

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Caput I. Quo tempore B. Meinulphus construxit suum Monasterium,
Canonissas ibidem introducens, & præfigurationes Translationis in
Canonicos Regulares.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

P A R S I.

*De Fundatione Monasterij Bøddeken , & ejus
Translatione ad Canonicos Regulares.*

C A P U T I.

*Quo tempore B. Meinulphus construxit suum Monasterium,
Canonissas ibidem introducens , & praefigurationes Trans-
lationis in Canonicos Regulares.*

Annò Incarnationis Domini 817. tempore quo Ludovicus Caroli Magni Filius Romanum rexit Imperium, ac Baduradus Ecclesiae Paderbornensi praefuit annò Episcopatus sui 14, Canonissarum in Bøddeken per S. MEINULPHUM incæptum fuit Monasterium, quò constructò de sui patrimonij bonis idipsum in Christi hæreditatem dotans, Canonissas ibidem pro Divino cultu augmentando introduxit, quæ multis postmodum annis Domino DEO per fervorem spiritus militantes odorem vitae salutaris plurimis procurabant, & quia B. MEINULPHUS in loco, in quo Monasterium nunc constructum est, ante ejus inceptionem Cervos instabiles, postea verò Cervum quiescentem vidit, translationis Canonissarum, quantum ad sexum instabilium, in Canonicos Regulares, prout in praesentiarum cernitur, certum Indicium aestimatur, quam translationem tunc temporis adhuc fiendam, id quod sequitur, plenius approbabit: nam annò memoratam translationem immediatè præcedente, cum villani dicti loci unà cum suo Curato, nomine Joanne Restick, timore inimicorum in Ecclesia B. MEINULPHI nocturnis temporibus dormire consuêrunt, contigit, dum quadam vice sopori se dedissent, ut quidam ex ipsis experrecti dulcissimæ modulationis audirent sonum; ac hi alios de somno excitantes invicem loquebantur dicentes in hæc verba: Iste dulcissimus sonus, quem audivimus, fortè quoddam est praesagium de Canonissarum statu hujus loci in alium transmutando. Ut ergo hujusmodi translatio à Domino DEO per B. MEINUL-

PHI preces effectum suum fortiretur, contigit circa annum MCCCC. dictum Monasterium non hostium incursione, sed tinea ab intus latentem corrodente ad tantam venire paupertatem, ut præfati Monasterij redditus, ac proventus soli Abbatissæ Walburgæ, ibidem in vili tugurio degenti, ad ejus inopiam repellendam minimè sufficere potuerint: nam bona Monasterij magna ex parte aut alienata fuerunt, aut aliis obligata; Itaque Monasterium in solitudinem quodammodo redactum videbatur, Ecclesia ipsius, & turris magna absque tectis, crescentibus arboribus, velut in saltibus, superius repletæ fuerunt, quemadmodum radices earundem Testudinibus infixæ adhuc hodierno die clariùs manifestant: Capitulum verò Ecclesiæ Paderbornensis meliora dicti Monasterij Clenodia jamjam sibi apportata penes se habebat, quæ Clenodia tanguntur in sequenti Versu:

Plenarium, Pannus, Crux, Calix, Vestis, Imago.

Plenarium est iste magnus liber Sanctorum Evangeliorum deauratus. *Pannus*, videlicet pepłum, quod in favillas redactum per orationem B. MEINULPHI ad pristinam integritatem fuerat restitutum. *Crux*, videlicet deargentata, quæ in superiore parte pro reliquiis sacris in eam recondendis Chirographò modò clauditur, & aperitur. *Calix*, de quo audivi, quòd illum B. MEINULPHUS, quando in Diaconatùs officio ad Missam ministravit, sacris Altaribus consueverat apponere; *Vestis*, scilicet Dalmatica, in qua ad Missam in officio suo ministravit, & adhuc hodierno die prædicta Vestis Tunica B. MEINULPHI nuncupatur, & meritò inter sacras reliquias recondenda. *Imago*, scilicet B. MARIE Virginis deargentata, & eadem imago est per modum sedentis, & referentis imaginem benedicti Filij sui in sinu suo. Ista prædicta sex Clenodia ob rogatum Reverendi Wilhelmi Ecclesiæ Paderbornensis Electi, & Confirmati restituta erant Monasterio B. MEINULPHI à Capitulo prædictæ suæ Ecclesiæ, ubi & ego præsens eram: postquam verò præmemorata Clenodia Ecclesiæ Paderbornensi apportata fuerunt, Venerabilis Henricus nobilis de Büren ejusdem Ecclesiæ Præpositus Beati MEINULPHI Corpus ad majorem Ecclesiæ honorem de sæpè dicto Monasterio Bödecensi eidem auferre decrevit. Adscriptis itaque sibi quadraginta Equitibus versùs præfatum Monasterium iter arripuit; cùmque unus de exercitu (non casu, sed DEO disponente)

ante alios versùs Bøddeken veniret, improvisè loquens, causam adventantis Præpositi denudavit, quam cum audirent duæ mulieres speciales B. MEINULPHI amatrices, ægrè ferentes, hujusmodi sacrum Corpus sui Patroni de loco proprio ad extraneos deportandum, brevi super hoc conciliò celebratò, præmemoratum Corpus cum sua Capsa de suo Altari tollentes, ad vile jumentorum stabulum magnæ turri contiguum versùs austrum collocabant, & straminibus operientes absconderunt. Hïs itaque gestis supradictus Præpositus multitudine vallatus Bøddeken venit, templum intravit, & dum sacrum corpus (quod tollere venerat) in Altari, quo sibi consuetum stare fuit, non invenit, de ipso celeriter quæstionem fieri fecit, nullòque de inhabitantibus locum ad placitum sibi respondente, undique de eodem corpore inquirendo sollicitus fuit, cistas etiam Ecclesiæ ob eandem causam iussit aperiri, sed quod quæsit, DEO disponente, non invenit.

C A P U T II.

Quomodo Domicelli Castri Wewelsborg, ne præfatum de loco tolleretur Corpus, se objicere studuerunt.

FRidericus, & Ravenno Fratres, strenui Domicelli de Brenken, & Castri Wewelsborg, hujusmodi negotium fieri audientes (ut præfertur) commotis visceribus cum subditorum multitudine, velut leones jam privandi catulis, ad Monasterium Bøddecense concito gradu pervenerunt: optabant namque discrimini mortis se ibidem exponere, quàm Ecclesiam suam Parochialem tam dilectò suò Patrono spoliari. Sed B. MEINULPHO nolente propter suum Corpus sanguinem fundi, præfatis Domicellis ab incolis Villæ Bøddecensis intimatur, quod B. MEINULPHI Corpus necquaquam adversæ partes possent invenire: quapropter iidem Domicelli viri prudentes, magis pacem inquirentes, quàm movere lites, montem Staelberg, quo venerant, reascendunt, & in cacumine ipsius quousque Præpositus absque reliquiis cum suis à Monasterio per vallem versùs Paderbornam declinaverat, diu substiterunt; quò factò præ-
memo-